

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo „Zveze poštne organizacij za Slovenijo v Ljubljani“.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 15 dinarjev na leto.
Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru
Poštšina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani.
Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista.
Rokopisi se ne vračajo

Letnik II.

V Ljubljani, dne 1. junija 1922.

11. številka.

JOJA:

Justitia fundamentum regnorum.

(Konec.)

Pa kaj avstrijski zakoni, saj še za naše nove zakone ni nikjer zapisano, da bi res morali držati in veljati. Kako pa tudi, ko naredijo zakon, ki sploh ni veljaven (glej »Naš Glas« št. 17, članek dr. Hubada!). Ali pa zataji lastni oče, ki je v bolečinah porodil nov zakon, čez nekaj tednov svoje lastno neboljano dete. Vzemimo samo zakon o draginjskih dokladah! Pri vsej nejasnosti, s katero se navadno dičijo naši zakoni in naredbe, je vendar pri tem zakonu vsaj en stavek popolnoma jasn: Razlika med novimi in izplačanimi dokladami za mesece januar, februar in marec se izplača v dveh obrokih, in sicer dne 1. aprila in dne 1. maja 1922. Pa se ni, vsaj vsem in povsod ne. Kakšni so bili zadnji dnevi marca, ne maram ogrevati, konstatiram le, da bi bili v pravni državi, kjer je zakon »Roma locuta - res finita«, nemogoče. Isto razburjenje in prerekanje pri nas kakor pri centrali je bilo pred 1. majem, katerega dne niso dobili vsi državni uradniki doklad, ki jih zakon določa (ne »obeta«). Da so končno menda vendar vsi dobili tiste krone, ne spremeni v bistvu ničesar. Zakon, to najvišje, suvereno zavetje, se je kršil, in človeka ob tej misli zazebe, da si nehote tesneje popne suknjič.

Če sem primerjal zakon o prostosti poštne in zakon o povišanih dokladah z opisano zadevo uradnika, ki je 10 let v službi, pa ima samo 5 let službe (naj vrag razume!), nikakor s tem ne priznavam — in upam, da noben pravičnik — da je v obeh primerih enaka kršitev zakona. Pa tudi ko bi bila, zakaj se tukaj, ko gre samo za to, da se v tej obliki prizna delo za službo vnetega uradnika, to ne more izvesti?

»Ja Bauer, das ist etwas anderes!« Saj je tudi nekaj drugega, da pride uradnik po reguliranju naslovov in plač v nižji razred samo zato, ker ima višji strokovni izpit. Tudi to je nekaj drugega, da so naši aspiranti čudni ptiči, namreč dvoživke: včasih so aspiranti, časih pa privremeni poštarji. Kaj so v resnici, menda še danes ne vedo. Pravijo — seveda je pretirano, značilno je pa le — da kadar imajo privremeni poštarji kaj dobiti, takrat so naši - aspiranti, če se pa aspirantom kaj daje, takrat se izpremene naši zopet v privremene poštarje. Ali da se zakon o zvišanih

dokladah na ta način »spopolni«, da se odtrga majhnim — poduradnikom in slugam z večjo družino — skoro polovico z zakonom določenih doklad.

In tako dalje in tako dalje. Pa vse to je seveda nekaj drugega. Saj tu gre za nekaj dobrega, za zadovoljnost državljanov, za pravico — temelj kraljestev. A vsega tega ni treba, vsaj pri nas menda ne.

Da se še enkrat povrnem nazaj k tebi, ti moj ubogi poštni Polikarp! Kje je tistih prvih 5 let tvoje zveste službe? Nikjer jih ni, kam so se razblinila? Ali v zrak razpršila ali v morje potopila? Pomisli, pet živih let, pet let dela, zvestobe, požrtvovalnosti! Pet mladih let! In zdaj naenkrat to strašno spoznanje: tistih pet let sploh ni, nisi živel, nikjer ni zapisano in šteto tvoje delo, tvoja pridnost, tvoja pokorščina in tvoje učenje. En sam paragraf, mrtva črka, in ubije pet živih let. Kaj pet let! Tebe celega ubije, vse tvoje življenje in delo ubije.

Glej, zakaj ni bil že tvoj oče v državni službi? Gotovo bi ti bil pravi čas pojasnil, da marljiv, dela zmožni in dela željni ljudje v državni službi ne pridejo na svoj račun. Državna služba je pravzaprav samo za lene, brezbrizne ljudi. Saj tam je vseeno, ali si priden ali len, ali narediš dosti ali malo, ali delaš dobro ali slabo, ali si zvest svojemu gospodarju ali ne, ali se z zanimanjem in strokovnim poglobljenjem uživiš v svoje delo in poklic ali pa če vsega tega ni — to je vseeno. Ker tam si samo avtomat, ki se na natančno določeno dobo — vsaka tri leta — enkrat navije; vedno po en zavrtljaj, pa je čisto vseeno, ali lepo godeš, ali kar tako brundaš, ali pa če samo malo brenčiš. Niti najmanjše razlike ne dela država med pridnim in lenim uslužbencem, razen morda te, da pridnega bolj izrabi in mu naklada več dela. Tudi če misliš, da je za poštne uradnike kaka materijalna korist, če zna dobro pošto, se motiš. Ne gre namreč za to, ali znaš svojo stroko, nego koliko časa si se učil grščine in mineralogije. Tudi to ni merodajno, kakšno delo opravljaš. Saj sam najbolje veš, moj dragi Polikarp, da si često kot feldvebel prevzel delo od hauptmana ali majorja, pa je vsaj tako dobro šlo ko prej. Pa to je vseeno, ker v državni službi so vse one lastnosti, ki so v vseh nedržavnih poslih — od hlapčka pri malem posestniku do generalnega direktorja akcijske družbe — edino merodajne, brez pomena in brez

haska. Ker v državni službi ne gre za to, kaj in koliko si napravil, marveč če si odsedel predpisano število ur v pisarni. Tudi ne gre zato, ali si z a d e v o rešil, marveč če si a k t rešil, da si se le številke iznebil, saj sloni vse skupaj na številkah, mrtvih črkah, paragrafi, ne pa na zelenem drevesu življenja.

Zato, glej, ni zate in za tvoje prošnje ne razumevanja, ne denarja. In to v državi, ki ima denar za p a r a s i t e človeške družbe, za lenulice, nesposobneže in strankarske priganjače!

In to v državi (glej »Naš Glas« številka 16 od 20. aprila t. l. članek »Kje je treba metle?«), kjer postane lahko brivec okrajni glavar, kjer so čisto mladi ljudje najvišji uradniki ministrstva (v činu našega VI. in V. razreda), pa še od teh so nekateri na dopustu, da se morejo pripravljati za izpit v p r v e m r a z r e d u gimnazije

In to v državi, ki ima »zaposlenih« v centrali celo krdelo »strojepisk«, katere si niso še nikoli pomazale svojih prstkov na stroju, nego je njih glavno delo pohajkovanje po promenadah, kinih in kavarnah. V »službo« pridejo samo enkrat na mesec, namreč samo vsakega prvega, da dvignejo svojo »težko zaslužen« plačo.

In to v državi, ki ima blagajno (recte denar naših osiromajočih davkoplačevalcev) za svojo molzno kravo, kateri ne pridejo nikoli v svoj urad razen po plačo in katerih večina ima drug poklic (časnikarji, trgovci, kartaši itd.). Če pa pridejo ti tatovi časa in ljudskega denarja vendar sem in tje v urad, traja to samo po kako uro, pa ne delajo, nego da pokramljajo z drugimi tovariši, da popijo nekoliko čašic črne kave in popušijo nekoliko cigaret.

In to v državi, iz čije blagajne se plačujejo uslužbenci, katerih delo obstoji v tem, da postajajo v predsobi višjih uradnikov ter pobirajo znatne napitnine od onih, ki hočejo do g. inspektorja, načelnika in dr. ali da nosijo kadarsibodi svojim gospodom časopise, kavo in cigarete.

In to v državi, katera plačuje slugo, ki opravljajo privatno službo pri kakem šefu ali kakem »uglednem politiku« oziroma pri njihovih milostljivah, ki potrebujejo slugo, pa ga nočejo plačati iz svojega žepa, nego prepuste to skrb državi blagajni.

In to v državi, katera plačuje nameščence, ki nimajo z državo drugega stika, nego da vlečejo od nje plačo, drugače pa opravljajo agitacijsko službo pri kaki politični stranki.

O p o m b a uredništva. Ta članek smo priobčili neizpremenjeno na izrecno željo avtorja, ki prevzame za vsebino vso odgovornost.

Strokovni del.

Disciplinarni predpisi.

(Dalje.)

Zakaj bi moral disciplinarni sodnik polagati posebno prisego (čl. 178), glede na besedilo čl. 95, ni do-

umeti, ker je že ena prisega dovolj; seveda pa ne bo nikogar bolelo, če ta anahronizem dobi svojo zakonito sankcijo.

Po členu 182 odloča pri glasovanju disciplinarnih sodnikov večina glasov, mišljena bo tu pač absolutna (nadpolovična) večina. Kadar gre za najhujšo disciplinarno kazeno odpusta, bi bila potrebna kvalificirana večina. Kazeno odpusta bi se naj naložila le takrat, če se zanjo izrečejo razen enega vsi drugi člani disciplinarnega sodišča. Z glasovanjem prične po činu najmlajši sodnik, potem se naj vrste zaporedoma po činu starejši sodniki in nazadnje naj glasuje predsednik disciplinarnega sodišča.

Disciplinarni pravdnik je le približno isto ko državni pravdnik v kazenskem procesu, ker nima enakga vpliva na potek celega postopka kakor državni pravdnik. Ali toži ali ne toži, disciplinarno postopanje gre lahko tudi preko njega dalje svojo pot; disciplinarno sodišče je že storilo svojo dolžnost, če ga je pred vsako razsodbo samo zaslišalo. Zato je v členu 183 izraz »tožitelj« za disciplinarnega pravdnika nekoliko predekosežen.

Obdolženec ima pravico do zagovornika in si ga lahko izbere iz srede državnih nameščencev, ki služijo v kraju, kjer je tisto disciplinarno sodišče (čl. 184). Krog uslužbenec, izmed katerih naj se izbere zagovornik, bi bilo raztegniti vsaj na celo okrožje dotične oblasti. Ker je glede na besedilo »se mogu uzimati itd.« dvomljivo, ali tudi izmed oseb, ki so vpisane v imeniku zagovornikov, naj se to točno določi. Poklicni zagovorniki so v gotovih slučajih absolutno potrebni, ker bi se uslužbenec, da si mu je zasigurana po citiranem členu v zagovoru prostost, iz obzirov do samega sebe in glede na svojo karijero lahko pomišljal povedati brez ovinkov vse, kar bi bilo za uspešno obrambo obdolženca potrebno. Zagovornik, ki ni v nobenem službenem razmerju do državne oblasti, bo torej včasih laže in bolje ščitil obdolženčeve interese. Da je zagovorništvo pri razpravi obligatorno, ima mogoče svoje dobre strani, vendar je vprašanje, če ta novi načrt ne strelja preko cilja. § 109, al. 3, stav. 2 sl. pr., za služi, da bi bil dobresedno prevzet v novi zakon.

Neglede na to, kdo je pravzaprav »neposredni« načelnik, ki izvrši v smislu člena 187 poizvedbe o disciplinarnem »prestopu«, je edino pravilno, da dobi spise v roke načelnik oblasti, pri kateri je sestavljeno disciplinarno sodišče. Ta šele odloči, ali zadeva spada pred disciplinarno sodišče ali v njegovo lastno področje. Samo tedaj, če je opravičen sum, da gre za disciplinaren delikt, izroči spise disciplinarnemu sodišču. Zakaj bi o tem obveščal pristojnega ministra, je tem manj umljivo, ker nima v tem stadiju tako obvestilo sploh nobenega pomena in ker minister po členu 178 nima prav nič vpliva na disciplinarno sodišče.

Disciplinarni poročevalec je popolnoma nepotreben, ako disciplinarni pravdnik pravilno vrši svojo nalogo. Po členu 183, al. 2, je treba disciplinarnega pravdnika pred vsakim »reševanjem« zaslišati. To se

zgoditi tako, da disciplinarno sodišče izroči disciplinarni spis pravdniku, da ta poda svoje predloge. Pravdnik formulira svoje predloge že pisмено tako, da lahko tvorijo po vsebini in po besedilu podlago za »rešavanje« disciplinarnega sodišča. Ker pri seji disciplinarnega sodišča zapisnikar itak prebere vse, kar je važnejšega v disciplinarnem aktu, je nesmiselno, da bi še en član disciplinarnega sodišča tratil čas in duševno energijo za poseben referat.

(Dalje prih.)

Z. Lichteneker.

Pravilnik za notranjo poštno službo.

V letošnji 3. številki »Poštnega Glasnika« sem priobčil članek o novih predpisih, katere izda ministrstvo pošte in telegrafa v Beogradu in sicer v srbohrvaščini in cirilici. V omenjenem članku sem odkrito pripoznal današnji položaj, da se študiranje novega pravilnika ne bo vršilo tako, kakor zahteva službena dolžnost, to pa tembolj, ker se bodo nameščenci izgovarjali, da jim dela cirilica in celo srbohrvaščina velike težkoče. Našli bi se morda celo uradniki, katerim bi tudi v slovenskem jeziku izdani pravilnik ne bil po volji, ker bi si nova določila različno razlagali; saj se še danes nekateri pritožujejo nad »Službenim Listom«, da pridejo vanj odredbe, katerih nekaj uradništva ne razume popolnoma. V članku sem izrazil željo mnogo tovarišev in tovarišic s prošnjo, da bi ravnateljstvo preskrbelo nove pravilnike tudi v slovenskem jeziku, ker bi bila takšna izdaja naravnost koristna za pravilno izvrševanje službe. S tem bi imeli Slovenci veliko večji pregled, kakor v pravilniku, katerega izda ministrstvo v srbohrvatskem jeziku.

Iz »Službenega Lista« št. 19/1922 je razvidno, da je začelo ravnateljstvo samo premišljevali o potrebi in važnosti pravilnika za notranjo poštno službo v slovenskem jeziku.

Omenjeni »Službeni List« navaja pod števil. 17.524 I, 1922, težkoče, katere zabranjujejo izdajo v slovenskem jeziku, vabi pa nas, da naročimo do konca meseca maja zaželeni pravilnik. Cena ni navedena, poudarja pa, da se morajo kriti upravni stroški, to bi bili stroški za tisk in papir.

Obvestilo bo morda marsikaterega pri današnjih razmerah spravilo v slabo voljo, na eni strani zaradi finančnega stanja, na drugi strani se pa bo na tistem kritiziralo in zabavljalo v ideji, ako zahteva ravnateljstvo točno izvrševanje službe, naj preskrbi uradom tudi brezplačno uradne pripomočke. Ta misel bo mnogo uradnikov spravila na pot, da bo marsikdo opustil naročitev misleč, rajši se mučim z uradnim pravilnikom kakor da bi plačeval izvod v slovenskem jeziku. Pri vsem tem pa ne bo mislil na službene dolžnosti in na težkoče, katerih je danes toliko. Službo bo vzel bolj flegmatično, ker ne bo pravilno pojmoval pravilnika, ki mu bo v uradu na razpolago.

Mnogo uradnikov bo mislilo tako, to pa zaradi tega, ker ne premislijo in ne verjamejo, s kakimi težkočami se mora boriti ravnateljstvo, posebno v finan-

čnih zadevah. Mi vsi samo zahtevamo »dajte«, a kje naj se vzame, tega nihče ne vpraša. Prepričan sem, da bi ravnateljstvo ne zahtevalo povračila stroškov, ako bi ministrstvo dalo potrebni kredit ali pa, če bi moglo na ta ali drug način kriti stroške za prevod. Pravilnik bi se tiskal v Ljubljani in ne v Beogradu. Prevedba bo zahtevala mnogo truda in dela.

Vse to me je prisililo napisati današnji članek v nadi, da bodo vsi poštni nameščenci, katerim leži povzdig pošte na srcu, posegli po slovenski izdaji in jo ob pravem času naročili. Pripoznam, da nimamo denarja, reveži smo, vendar z dobro voljo se da vse doseči. En izvod, mislim, ne bo nobenega uradnika materialno uničil. Ravnateljstvo pa spravimo v položaj, da more naši želji ustreči. S tem bomo pa tudi mi dokazali, da se zavedamo svojih službenih dolžnosti, da smo zvesti svojem poklicu, da ne maramo javne kritike našega dela in da jo hočemo z vestno službo odpraviti. Kdor ima za službo interes, jo hoče gotovo do pičice razumeti.

Čas naročitve je zelo kratek, po mojem mnenju prekratek, ker uradništvo premišluje in hoče biti na jasnem. Termin naj bi se za nekaj dni podaljšal, nikdo pa naj ne odlaga naročitve, drugače opusti ravnateljstvo ta načrt, mi pa izgubimo pregleden, razumljiv službeni pripomoček.

Fr. Š—v:

Nekaj misli o redukciji.

Eni mislijo, da je pri kraju, drugi zopet hočejo vedeti več in trdijo, da se še enkrat povrne in sicer z večjo silo nego prvič.

Redukcija državnega osobja je dokaj kočljiva stvar. Ako si doslužil, je skoro gotovo, da pojdeš, samo tako prisiljeno ne greš rad. Mislil si si stvar povsem drugače; da pojdeš, ampak prostovoljno, a prehiteli so te in to ti ni povšeči. Ako sicer nisi še doslužil, pa se vendar nagibaš že precej h koncu, že nisi več varen, ako sapa malo močnejše zapiha. Pa tudi ona mladež ni varna, ki ne sedi še na trdem stoličku, ki mu pravimo definitivnost. Morda naši stroki za mladež ne bo tako hudo, govorim tu le na splošno. Redukcija državnega osobja pa vzbuja strah zlasti pri državnih nameščenih, ki so očetje zrele mladine. Redukcija bo prinesla, ako se to tudi posebej ne omenja, sama po sebi zaprtje državne službe za precej časa. Državni uradniki so pošiljali svoje sinove in hčere, po večini v državno službo. In naravno, oče se obrne za svojo deco tja, kjer je najbolj poznat, kjer ima največ upanja, da bo naglo uslišan, in to je pri državnem nameščencu ravno državna služba. Očetje, ki so na to še do danes računali, so prestrašeni, kaj sedaj. Z državno službo ne bo nič, ker grozi zaprtje, treba bo pogledati drugam, ali ta negotovost je, ki povzroča ne malih skrbi.

Redukcija državnega osobja je potrebna, tako govorijo od finančnega ministra pa do zadnjega narodnega poslanca. O redukciji se govori in na redukcijo se dela ne samo pri nas, ampak tudi v Češkoslovaški, Avstriji, Franciji in sam ne vem, kje še vse. Priznam, da je redukcija potrebna, ker jo zahteva korist države, in mi državni nameščenci, ki nam je bila še vselej salus patriae prva stvar, se tej potrebi uklonemo.

Veliko in težko je vprašanje, kako naj se redukcija državnega osobja izvede. Eni pravijo, redukcija naj se izvede najprej od zgoraj. To je po mojem mnenju na-

vsežadnje vseeno, od zgoraj ali od spodaj, glavna stvar je, da se redukcija ne izvrši brez načel. Tu pa ne mislim, da se morajo sestaviti le številke, za koliko služb je reducirati to ali ono oblast, ta ali oni urad. Za uspešno redukcijo državnega osebja je pripraviti in izvesti tudi redukcijo dela.

Ako zmanjša država število svojih nameščencev, naj zmanjša tudi delo. Kako naj opravi manjše število isto delo? Ako se z redukcijo osebja ne izvede tudi redukcija dela, bodo nastale le zle posledice in sicer: ali bodo nameščenci pod težo dela omagali in postali zgodaj za delo nezmožni ali se bode delo izvršilo, toda polovično, površno in z zamudo, ali pa bo sploh delo zastalo in se ne bo izvršilo. V vsakem slučaju bo to v veliko škodo celokupnosti in države same.

Redukcija dela pa se more izvršiti z uspehom le takrat, ako se ob istem času reorganizira ustrojstvo državne uprave. Brez take reorganizacije bi bila tudi redukcija dela nemogoča in redukcija osebja iluzorna. Z reorganiziranjem je pričeti v vseh panogah državne uprave, tako politične, finančne, kakor tudi v upravah prometa (železnice, pošte, brzojava in telefona) itd. Treba bo najprej revidirati sedanje ustrojstvo vseh državnih panog ter ga glede na zmanjšano število državnih delavcev preoblikovati. V to svrhu bodo morali organi, katerim bo poverjena naloga revizije, pregledati in z največjo natančnostjo revidirati način sedanjega uradovanja in poslovanja. O kaki taki reviziji sicer danes še ne čujemo, vendar mislim, da jo bodo centralne oblasti spoznale za potrebno in jo tudi izvedle.

Seveda bo treba pri tem delu pregledati dosedanje naredbe, razglase in določila ter jih revidirati, v koliko so še prikladne za gonilno moč uradnega stroja glede na zmanjšano število državnega osebja. Naredbe in določila, ki jih imamo danes, so morda dobra in pripravna ali vsa se prav gotovo ne bodo dala spraviti v sklad z zahtevami časa, da bodi državna uprava štedljiva, da varčuje pri osebju, kakor pri materialu. Imamo danes v resortih naredbe, katerih izvršitev zahteva več osebja in več časa, nego jih bodo imeli resorti na razpolago.

Vse take naredbe bo treba revidirati ter jih, ako so neprikladne, ukiniti, predelati ali zameniti za nove, naši stroki bo potrebno, da se pregledajo naredbe in določila, podedovana iz dobe pred prevratom, pa istotako tudi nova, med temi razni pravilniki — brzojavni, telefonski, carinski itd., ker ne odgovarjajo vsi novemu položaju, ki je nastal z redukcijo osebja. V novih pravilnikih se mora delo praktičneje razvrstiti in porazdeliti, marsikatero delo pa, ki ni neobhodno potrebno, ukiniti. Naredbodavci pa bodo morali gledati, da bodo imeli, kadar bodo izdajali naredbe, vedno pred očmi, da bodo njihove naredbe nalagale oblastim kolikor mogoče manj novega dela. Le na ta način se more izvesti redukcija dela, s to pa tudi uspešno redukcija osebja.

Gospodarski in stanovski del.

Tovarišu Notus-u.

V 8. številki »Poštnega Glasnika« se je oglašil za kulisami tovariš organizator, kateri je objavil od pripravljalnega odbora razposlano okrožnico društva poštinih upravnikov, hoteč morda s tem škodovati novemu društvu ali pa mu odbiti vsaj nekaj članov.

Kot član pripravljalnega odbora sem bil v tem članku na vsak način prizadet tudi jaz, kar občutim najbolj sedaj, ko sem bil proti svoji volji izvoljen za

predsednika novega društva. Tovarišu Notusu sem hotel že v zadnjem »Glasniku« odgovoriti, čakal pa sem občnega zbora misleč, da se ga bode Notus sam udeležil, ker je že v svojem članku pokazal zanimanje, da mu ni vseeno, ali se društvo ustanovi ali ne.

Ne vem kdo se skriva pod tem imenom, vendar lahko mirnim srcem danes odgovorjam, da je bila opomba k naši okrožnici brez vsake podlage in je splošni organizaciji več škodovala kakor koristila; mogoče bi ne bili, ako bi vrgli zaradi objavljenega članka puško v koruzo. Okrožnico so morda vsi, ki so nasprotniki novega društva, različno pojmovali, a povem Ti, dragi tovariš, da nimamo nikakor namena rušiti organizacijo — hočemo samo naš stan močnejše organizirati, kar smo že na občnem zboru Zveze predlagali, kateri predlog je bil na zborovanju sprejet, — a pozneje v poročilu odklonjen. S tem predlogom smo hoteli doseči, da vsak stan sam sebe zastopa in ne vem, če se motim, da si celo sam, dragi Notus, z nami glasoval. Vprašam Te, ali najdeš med nami tovariša, ki bi ne potrdil, da ima vsak stan svoje težnje in da more te težnje najbolj gorko le sam zastopati. Pri korenini smo vsi enaki, drevo ima pa tudi veje, katere nikdar ne rodijo enakomerno. Tako je tudi pri našem stanu. Nikakor nismo iskali morda časti, najmanj pa tisti, katerega si v članku misliš, iskali smo pota, da se naše težnje odstranijo in morda jih v novem društvu najdemo. Vse to pa pokaže delo in čas.

Preden si vrgel, dragi Notus, bombo v novo društvo, mislim, da bi bilo bolje, ako bi se poprej prepričal o mnenju posameznih tovarišev, prečital izjave vseh, ki se niso mogli udeležiti občnega zbora in uvidel bi, da si storil za organizacijo velik greh, ker se takšni članki nikdar javno ne objavljajo. Tudi jaz bi Ti ne odgovarjal javno, ker vidim v tem strup, a ker ne vem Tvojega imena, se moram poslužiti iste poti kakor Ti.

Da si mi zdrav, pa brez zamere, dragi Notus!

Z. Lichteneker.

Odpravniki. V smislu znane uredbe o reguliranju zvanja i plata bi se morali naslovi in prejemki kontraktualnega osebja urediti s posebnim pravilnikom. Minilo je že leto odkar je izšla uredba, ki ima moč zakona, a do danes ni o obljubljenem pravilniku ne duha ne sluha. Organizacije so glede tega že večkrat intervenirale v Beogradu, a vedno brezuspešno. Glavna ovira je budžetno kritje. Za odpravnike v Sloveniji in Dalmaciji bi se še našel kak izhod, a težko je urediti to vprašanje v Hrvatski in Slavoniji, ker so tam kontraktualni vsi poštarji razen onih, ki službujejo pri erarnih uradih. Ti reveži živijo v razmerah, kakršne so bile pri nas pred več kot dvajsetimi leti. Pravilno bi bilo, da se izenačijo z nami, a za to je treba denarja in dobre volje, ki je pa vlada iz znanih vzrokov nima. Medtem trpe naši odpravniki vedno bolj in so nekateri, ki nimajo nikakega imetja, že tako daleč, da trpe lakoto. Celo društvene članarine ne morejo več plačevati.

Naših odpravnikov pa ne smemo zamenjavati z onimi v Hrvatski in Slavoniji, ker se ti samo lahko primerjajo z bivšimi našimi oficijanti. Hrvatski odpravniki morajo obiskovati po prestani praksi šestmesečen teoretični tečaj. Po izpitu nastopijo službo pri kakem poštarju, ki jih plača po dogovoru. Po nekaj letih pridejo k erarnim uradom, kjer dobivajo plačo in doklade privremenih poštarjev. Odpravniki onstran Sotle niso torej vodje uradov in zaradi tega je ministrstvo odbilo zahtevo, da bi se i našim odpravnikom priznale ugodnosti, ki jih uživajo nekdanji hrvatski odpravniki pri erarnih uradih — sedanji privremeni poštarji in poštarice.

Ni veliko upanja, da bi naše odpravnike kaj kmalu rešil iz obupnega položaja poseben pravilnik, ampak je bolj verjetno, da bo prej sprejeta nova pragmatika. Vprašanje je, ako se bodo odpravniki sploh preveli kot državni nameščenci. Bojim se, da bodo ostali kontraktualni in se sploh ne bodo upoštevali v uredbah in pravilnikih, ki jih predvideva predlog zakona o civilnih državnih nameščenih.

V tej bojazni me posebno podkrepuje odlok poštnega ravnateljstva v Ljubljani z dne 7. aprila t. l., šteč. 13.549/I, o razpisu odpravnih služb. V smislu tega odloka se bodo podelile odpravniške službe od 6. do 1. stopnje nekvalificiranim odpravnikom. Zahteve so močno skromne. Ljudska šola, sedemnajsto starostno leto, dva- do trimesečno vežbanje in izpit, ki se položi pred revizijskim organom poštnega ravnateljstva. Kakor so skromne zahteve, tako je tudi skromna odškodnina, ki jo bodo prejeli za delo. V najboljšem slučaju bodo dosegli letno plačo 1300 kron in brzojavno določeno 200 kron. Mesečna draginjska doklada presega letno plačo za 50 kron. Službeno razmerje bo uravnano s starimi naredbami iz leta 1900 oziroma 1913 in 1914. Prepričan sem bil, da se ne bo nihče trgal za take službe, kakor pa čujem, je prosilec več kakor treba.

Ker ne more s tako pičlo odmerjenimi prejemki nihče živeti, sem mnenja, da so se za razpisane službe oglasile le hčerke mesarjev, gostilničarjev in trgovcev, kojim je veliko ležeče na tem, da imajo pregled čez celo korespondenco svojega kraja. Ako moje domnevanje ni pravilno, potem se lahko pripravijo organizacije na bombardement, ki ga bodo v kratkem vprizorili sestradani reveži.

Vsem kvalificiranim odpravnikom svetujem, da vložijo nemudoma prošnje na poštno ravnateljstvo za sprejem v nekdanji oficijantski stalež oziroma da odpovedo službeno razmerje. Vem, da bodo oni, ki imajo kak stranski zaslužek ali imetje, zmajali z glavo, a drugega izhoda ne najdem. Ministrstvo je trdno odločeno, da ne bo nagradilo onih, ki niso polno zaposleni tako kakor one, ki delajo dnevno šest do osem ur zdržema. Po načrtu pragmatike pt. nameščenec, ki ga je izdelala zagrebška organizacija baje s sodelovanjem nekaterih vplivnih ministrstvenih uradnikov, bi se morali celo vsi poštni uradi, ki imajo manj kot 15.000 enot, upravljati po kontraktualnih poštarjih.

Ta načrt mi čisto nič ne ugaja in svetujem Zvezi kakor tudi Društvu poštne uradnikov in uradnic, da naj se oprimeta predloga odpravnikov, ki sem ga pred nekaj meseci čital v tem listu, da se namreč zasedejo odpravniška mesta s poduradniki ali, da se prizna odpravnikom poduradniški značaj.

Obupen položaj pomožnega osobja. — Molčali smo dolgo in upali, upali. Voda pa nam priteka sedaj v grlo in pomoči ni videti od nikoder. Če se pa ministrstvo sedaj ob dvanajsti uri ne zgane in ne stori svoje dolžnosti, pride do katastrofe. Posebno značilne so v tem oziru razmere pri čekovnem zavodu. Pomožno osobje pri tem zavodu ima po večini že tri do štiri leta službe, a je popolnoma brezpravno. Pripetilo se je celo, da so se izdali dekreti, po katerih bi ne smel biti nihče več ko tri dni bolan. Po tem roku bi se čisto enostavno odpustil iz službe. Po zadnji regulaciji draginjskih dokladov je pa bilo to osobje še posebno prizadeto, ker je minister za pošto in brzojav odredil, naj se mu do nadaljnjega še vedno izplačujejo stare draginjske doklade po 13.20 dinarjev. Sedaj pa, po dveh mesecih, stvar še vedno ni rešena, in je osobje pač primorano, da si poišče drugih služb. Najbolj škandalozno pa je dejstvo,

da se temu osobju noče pripoznati značaj računskih uradnikov, temveč se hoče potisniti v kategorijo pisarniškega osobja. Kardinalna zahteva tega osobja je bila vedno, da se imenujejo vsi za praktikante. Ministrstvo pa stoji na stališču, da se ne morejo imenovati za praktikante, temveč samo za kalkulante, kar odgovarja pis. oficijantom in to zato, ker nimajo izpita. Glede na to so se pošiljale v Beograd spomenice in tudi delegati, toda dobilo se je vedno stereotipni odgovor: Tozadevni odlok je že napisan in manjka samo še podpis! Skrajni čas pa je, da se cela stvar že vendar enkrat definitivno uredi. Za nos se ne damo več voditi in odgovornost za posledice, ki lahko nastanejo, če se bo ureditev še dalje časa zavlačevala, bo nosilo le ministrstvo.

M.

Organizatorično gibanje.

Društvo Poštne upravnike za Slovenijo je imelo v nedeljo dne 14. maja 1922. leta v hotelu Lloyd v Ljubljani ustanovni občni zbor. Zbora se je udeležilo le malo število predstojnikov poštne urade, kar je razumljivo, ker je dandanes vožnja v Ljubljano precej draga, na drugi strani pa nimajo tovariši in tovarišice nadomestnih moči. Pripravljalnemu odboru je bilo poslanih nad 70 pristopnih izjav in pooblastil, kar dokazuje, da je ustanovitev društva neobhodno potrebna. Tovariš Lichteneker odpravi ustanovni občni zbor, pozdravi vse navzoče, kakor tudi nenavzoče tovariše in tovarišice, ki so poslali pooblastila. Pozdravi zastopnika direkcije, šefa personalnega odseka gospoda dr. Lebarja in predsednika »Društva poštne uradnikov in uradnic«, tovariša g. Kavsa. Po kratki izjavi, zakaj se društvo ustanavlja, so se prečitala pravila, ki so bila enoglasno sprejeta. V prvi odbor so bili izvoljeni: predsednik Lichteneker, podpredsednik Ulepič, tajnik Pavšič, blagajnik Spanjol, prisedniki Avser, Boc, Javor, namestnika Iljaš, Verdir, pregledovalca računov Gaspari, Vujčić, za delegata Ulepič in Lichteneker. Tovariš Brčon je ugovarjal potrebi novega društva. V debato so posegli tovariši: Boc, Spanjol, Ulepič, Gaspari in Brčon. Pred sklepom zborovanja je bila sprejeta stvarna resolucija, katera se tiče samo teženja uradnih predstojnikov. Ob 17. uri zaključil predsednik zborovanje, pozivlje vse tovariše k skupnemu delu in se zahvali zastopniku ravnateljstva za poset.

Razne vesti.

Vrlenu možu! — Dne 1. maja t. l. je stopil v pošteno zaslužni pokoj uradni ravnatelj Ivan Vidmar. Bil je nestor poštne uradništva v Sloveniji in menda tudi v Jugoslaviji ter smatramo za našo dolžnost, da se ga ob tej priliki spomnimo v našem listu. — Službo je nastopil dne 1. julija leta 1874 pri poštne uradu Št. Peter na Krasu, kjer je služil do premestitve v Ljubljano, ki se je izvršila leta 1881. V Ljubljani je deloval celih 26 let v najrazličnejših oddelkih. Njegove zmožnosti je osobito upošteval prvovrstni poštne večšak, uradni ravnatelj Šorli. — Dne 7. maja leta 1907 je prevzel vodstvo glavnega poštne urada v Pulju. Ta urad je bil sila zavožen in je moral delati cele dneve in pozno v noč, da je spravil posle v pravilen tek. V priznanje za izborni vodstvo je bil imenovan 1. maja leta 1910 uradnim ravnateljem. V tej lastnosti je ostal, dokler ga niso Italijani po razsulu meseca maja odstavili, ker jim ni prijala njegova narodna zavednost. Politični komisar Sem Benelli mu je takrat rekel, da ne more biti Jugoslovane načelnik italijanskemu uradu. —

Meseca aprila istega leta se je zanj začela križeva pot. Aretirali so ga in odvedli v Sardinijo, kjer je ostal interniran do konca avgusta. Živel je v najslabših razmerah ter hudo obolel za malarijo in disenterijo. Le zdravi konstituciji se mora zahvaliti, da je ostal živ.

Sredi decembra l. 1919 je zopet nastopil službo v Ljubljani. Službe uradnih predstojnikov so bile zasedene in postal je podrejen uradnik. Ni se niti za trenotek premišljal, ako se mu je reklo, da naj prevzame ta ali oni oddelek. Glavno mu je bilo stvarno, temeljito delo. Po 48 letnem, oziroma ako prištejemo ona tri leta, ki jih je preživel pri devetnajstem lovskem bataljonu v Novem mestu, celo nad petdesetletnem zveštem službovanju je vstopil v pokoj. Čil na duhu, zdrav na telesu, je igranje opravljal službo do zadnjega. Nobeno delo mu ni bilo prenaporno in nikoli ni tarnal, da je preobložen s posli. Slovenci smo imeli malo tako večjih strokovnjakov, tako vestnih uradnikov in strogo objektivnih predstojnikov kakor je bil ravnatelj Vidmar. Vedno je cenil le marljive delavce. Znano je, da so taki med Italijani redko sejani in zaradi tega je bil nekaj časa razkričan za šovinista. Bil je zaveden tovariš, ki naj bo vsem mlajšim v vzgled. Udeleževal se je rad vseh društvenih sestankov in se ni nikoli sramoval sedeti s podrejenim uradništvom pri isti mizi. Ni se bal za svoj ugled, ker je vedel, da si ga je v zadostni meri pridobil z lepim nastopom v uradu in izven urada. Uradništvo in služabništvo je vedelo čislati njegove vrline in ga je izvolilo podpredsednikom Zveze. Upamo, da bo to mesto obdržal, dasiravno ne opravlja več aktivne službe. Želimo mu še obilo let za služenega počitka.

Jože Modic. — S prvim majem t. l. je bil na lastno prošnjo upokojen upravnik Jože Modic v Kamniku. Služil je od 24. julija leta 1880 pri raznih poštah uradnih nekdanjega poštnega ravnateljstva v Trstu kot ekspeditor, pogodbeni poštar, poštar in od 1. decembra leta 1911 kot višji poštar oziroma upravnik v Kamniku. Povsod, kjer je služil, je bil radi svoje postrežljivosti in veselega temperamenta priljubljen. V Zagorju in Litiji nanese velikokrat govorica na prejšnjega vestnega poštarja in dobrega prijatelja Jožeta. Povodom upokojitve mu je uradništvo v Kamniku priredilo vesel poslovilni večer. Do zadnje ure pred upokojitvijo je sedel pri lini kakor začetkom službovanja in je razumljivo, da se je ravnateljstvo trudilo obdržati dobrega delavca še nekaj časa v službi. Pokoj bo užival na svojem posestvu na Dolenjskem in mu želimo, da dočaka še veliko dobrih letin in še boljših letnikov dobre kapljice lastnega pridelka. O.

Predlog zakona o civilnih državnih nameščencih. — Na širši odborovi seji O. Z., ki je bila dne 24. maja t. l., je poročal podpredsednik Dovžan, da je zvedel v Beogradu na merodajnem mestu, da nameravajo spraviti zakon o civilnih državnih nameščencih že prvega julija pod streho in sicer brez vseh izprememb. Vlada je naziranj, da je uradništvo že dovolj vplivalo na obliko zakona, da se je predlog izdelal s sodelovanjem osrednjega saveza. Trdote, ki se bodo pokazale po sprejetju, se bodo omilile z noveliranjem. Ne verjamejo, da bodo gospodje poslanci glasovali za predlog kakršen je, ampak se nam zdi bolj verjetno, da bodo skušali odpraviti nedostatke, na katere jih bodo opozorili javni nameščenci. Pragmatičarje »O. Z.« prosimo, da odpošljejo kolikor moči hitro izpreminjevalne predloge Savezu in vsem klubom.

Pogrebno društvo kr. poštah in brzojavnih nižjih uslužbencev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani nazna-

nja tužno vest, da je izgubilo t. m. dva člana in sicer Josipa Rožiča, p. podurad. in Ano Kunčev, soprogo p. poduradnika. Prosimo vse člane in članice, da prispevajo po pravilih določeno posmrtnino za člana 1 Din 25 p. Društveno vodstvo.

Objava. — Vsem onim p. uslužbencem, ki niso pristopili k zadrugi poštah nameščencev, smo naročeni premog in drva črtali, kar naj blagovolijo vzeti v vednost. Kurivo pa si naj preskrbe drugje, ker ga od zadruge ne morejo dobiti.

Društvo »Dobrota«. — Na ustanovnem občnem zboru dne 24. maja se je izvolil odbor. Kakor hitro bodo tiskovine dotiskane, se takoj določijo nove prijavnice vsem priglasiim. Kdor želi še vstopiti, naj zahteva po dopisnici prijavnico, ker je rok za sprejem pod starimi pogoji (glej Poštni glasnik z dne 15. febr. 1922) podaljšan do konca junija. Po tem roku se bodo sprejemali le aktivni državni uslužbenci do 45 let.

Odbor.

Zobozdravnik, gospod Avgust Klemenčič, Poljanski nasip 52 (Prisilna delavnica, pritličje, leva vhodna vrata) dovoljuje članom Zveze 20 % popusta. Naglašamo, da je gospod Klemenčič zobozdravnik (dentist) in ne zobotehnik, kakor smo v zadnjem Poštnem Glasniku pomotoma poročali. Strokovne študije je končal na Dunaju in v Heidelbergu, kjer je tudi dovršil triletno prakso v bolnici.

Odgovorni urednik: Ivan Benčan, Ljubljana.

Izdaja „Zveza poštah organizacij za Slovenijo“ v Ljubljani.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Vsak poštni uslužbenec naj bo naročnik lista!

Kdor hoče imeti dobro in čisto primerno ceno LIČAN in OBLAZINJEN VOZ, naj se obrne na

sedlarja Jernej Jelovšek

Ljubljana, Rimska cesta 11. (39)

Oblačilnica za Slovenijo t. z. z o. z. v Ljubljani

priporoča ogled svoje zaloge manufakture.

Izključno češki izdelki!

Ravnokar prispeva blago od mnogih čeških tovarni. Prispela je tudi izbrana zaloge damskega blaga

od bruske tvrdke STIASNY & SCHLESINGER. (39)

Glavno skladišče v „KRESIJI“, I. nadstropje.

Poseben vhod iz Lingarjeve ulice štey. 1.

Detajlna prodajalna v Stritarjevi ulici št. 5.

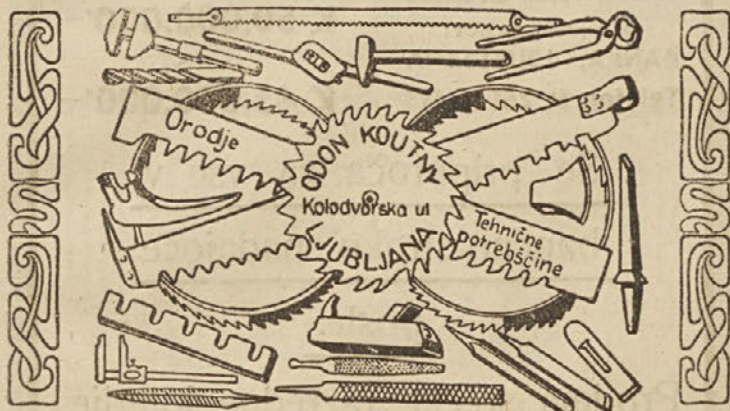
Podružnica v Somboru.

Tovarna JOS. REICH

Ljubljana, Poljanski nasip 4. Podruž. Šelenburgova ul. 4.

Barva vsakovrstno blago. :: Kemično čisti obleke. :: Svetlolika ovrtnike, zapestnice in srajce.

Podružnice: MARIBOR, (Gospodarska ulica 38.), NOVO MESTO
(Glavni trg), KOČEVJE št. 39. (51)

Ivan Bonač, trgovina s papirjem

priporoča svoje pisarniške potrebščine.

„SLOGRAD“

slovenska gradbena in industrijska d. d.
LJUBLJANA

Brzjav: „Slograd“ Telefon števil. 180

Tehnična pisarna v tovarni Keršič, Spodnja Šiška, Frankopanska cesta 51

I. Oddelek za globoke gradbe:

vse vrste globokih stavb, betonske in železobetonske gradbe, **vodne gradbe**, železobetonske tlačne cevi do 8 atmosfere tlaka, električne centrale, **izkoriščanje vodnih sil**, „silo“, mostne, železniške in cestne gradbe, predore, biološke in mehanske čistilnice za vsakovrstno industrijo

II. Oddelek za visoke gradbe:

vse vrste visokih stavb, **moderne industrijske zgradbe**, leseni polnostenski nosilci za strehe z velikimi razponi do 35 m, železobetonska, lesena in kombinirana skladišča

III. Tovarna vozov Keršič:

(60) luksuzni in tovarni vozovi, moderne avtomobilne karoserije, samokolnice, ročni vozički itd.

IV. Parna žaga:

lesna trgovina in industrija, stavbeno tesarstvo in mizarstvo

Schneider & Verovšek

trgovina
z železnino

Ljubljana Dunajska cesta 16,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega orodja za rokodelce in industrijo, okove za stavbe in pohištvo.

Kuhinjsko opravo.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

Dobra in najcenejša postrežba!

Slovenski trgovci! Vaš lasten zavod je, ki Vam ga kliče stanovska zavednost v spomin!

Slovenska trgovska delniška družba v Ljubljani

Resljeva cesta 22 (v lastnem poslopiju) poleg glav. kolodvora.

Uvoz in izvoz. Vedno po možnosti spopolnjena velika zaloga kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Telefon (interurb.) 464. Telegrami: Trgovska družba. Zahtevajte cenik. (47) Zahtevajte cenik.

I. C. MAYER LJUBLJANA

Ustanovljena 1834.

MANUFAKTURA

EN GROS

EN DETAIL

Trgovina usnja
Anton Kunstek

Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 4

priporoča svojo veliko zalogo usnja
v vsaki množini.

(3) Cene solidne in nizke.

Jožef Kunstler, kovaški mojster
LJUBLJANA, Lepa pot št. 1. (43)

Strokovno preizkušeno vozno in podkovno kovaštvo.

Franc P. Stare, (37) **soboslikar**
LJUBLJANA, Florjanska ulica 16

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Kupite najceneje pri
(23) **tvrdki**

poročne prstane.

Manufakturna velet trgovina

FELIKS URBANC, LJUBLJANA

(1) **Sv. Petra cesta št. 1**

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

LES vseh vrst, ter **drva**
in **oglj** kupuje in
prodaja

F. Heinrihar

(56) **Škofja Loka,**
Ljubljana, Kočevje.

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Stritarjeva ulica št. 2.

Čekovni račun št. 10.509

Delniška glavnica:

Brzjavni naslov:

K 50,000.000—

BANKA, LJUBLJANA

Rezerve:

Telefon št. 261 in 413

K 45,000.000—

Se priporoča za vse v
bančno stroko spadajoče
posle.

Prodaja srečke razredne loterije.

Podružnice

Brežice, Celje, Gorica, Kranj,
Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo,
Split, Trst.

(48)

Žepne,
stenske,
nihalne,
kuhinske
ure,
budiške,
zlatnino
in
srebrnino

FRANJO GRABJEC

FOTOGRAFSKI UMETNI-ZAVOD

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA CESTA ŠTEVILKA 6

(Nasproti hotela „UNION“)

61

Izdelovanje vsakovrstnih modernih fotografij kakor tudi povečanih slik v prvovrstni umetniški izpeljavi. Silka se ob vsakem vremenu, tudi zvečer pri električni razsvetljavi

JOSIP REBEK

stavbeno ključavničarstvo

LJUBLJANA, Cankarjevo nabrežje 9.

(10)

VZAJEMNA POSOJILNICA V LJUBLJANI R. Z. Z. O. J.

(2) poleg nunske cerkve

daje pod ugodnimi pogoji posojila na zemljišča, zaznambo na službene prejemke, proti poroštvu i. t. d.

Hranilne vloge se obrestujejo s 4%.

(45)

DROGERIA
PARFUMERIA
ICKOTAR
LJUBLJANA
VOLPOVA UL. 3**Ivrdka Josip Petelinc □ Ljubljana**

(15)

Sv. Petra nasip št. 7

Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-
zaloga — šivalnih strojev mah, mate-
rijal kot pred vojno. — Igle, olje in vse posa-
mezne dele. — Galanterijo, modno blago, no-
gavice, srajce, na debelo in drobno.

Ugodni plačilni pogoji.

Trgovina O. BERNATOVIČpriporoča največjo izbiro najnovejših, najfinejših in najcenejših
oblek za gospode, dame in otroke

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 5-6

(14)

FRAN ŠKAFAR

(56)

Ljubljana, Rimska cesta 16

se priporoča za vse stavbene in pohištvene mizarske izdelke.

Zaloga pohištva!

Solidne cene!

TEODOR KORN
LJUBLJANA, POLJANSKA CESTA 8.

(20)

Telefon 14.

Stavbeni in galanterijski klepar.

Pokrivač streh vsake vrste. — Upeljava vodovodov, kopalne
sobe, kloseti itd. — Sprejemajo se vsakovrstna dela in po-
prave po nizkih cenah. Delo dobro in zjamčeno.

Tel. št. 426.

Stavbeno podjetje

Tel. št. 426.

IVAN OGRIN

(25)

Gruberjevo nabr. 8.

se priporoča za vsa stavbena dela. Cene solidne.
Točna postrežba.Kdor hoče imeti res s pravimi predvojnimi barvami
prepleskano hišo, naj se obrne edino le na domačo
trrdko**Tone Malgaj**

(31)

pleskar in ličar

Ljubljana Kolodvorska ulica št. 6.

P. Škafar, Rimska c. 11

(35)

Vulkaniziranje gumija za automobile, motorje in kolesa.

Centrala:

Ljubljana,

Rimska cesta šteč. 2.

Brzjavi: Kuštrin,
Ljubljana.**M. Kuštrin**
LjubljanaTehniško in elektroteh-
niško podjetje. Trgovi-
na z tehničnimi in elek-
trotehničnimi predmeti
na drodno in na debelo.
Velika zaloga vseh vrst
gumija, kolesne in auto-
mobilске pneumatike.
Glavno zastopstvo pol-
nogumijastih obročev iz
svetovne tovarne Wal-
ter MARTINY v Turinu.
Na razpolago je hidran-
lična stiskalnica za de-
montiranje železnih in
namontiranje gumijastih
obročev.**Podružnice:**

Ljubljana, Dunajska cesta 20, tel. šteč. 470.

Maribor, Jurčičeva ulica 9, telefonska št. 133.

Beograd, Knez Mihajlova ulica broj 3. (29)

JADRANSKA BANKA BEOGRAD.

Delniška glavica: Din 30,000.000—

Rezerva: . . . Din 15,000.000—

Podružnice:

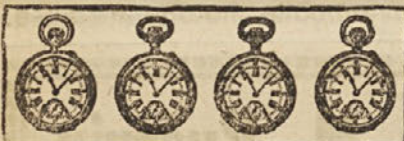
Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa,
Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor,
Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

AFILIIRAN ZAVOD (24)

FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET NEW-YORK CITY.

Zahtevajte cenik

zastonj
in poštne prosto

H. Suttner
**Ljubljana 4, (68)
Mestni trg števil. 23.**

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine.
Lastna protokolirana tovarna ur v Sviči.

KOLARSTVO

Ustanovljeno l. 1865. Izdeluje vsake vrste vozove.

FRANC ZANOŠKAR

(41) LJUBLJANA, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 17.

PRIPOROČA SE

zaloga pohištva

(19)

IVAN ČERNE

LJUBLJANA, Dunajska cesta 28.

Tovarna stolov in lesnih izdelkov (26)

JOS. STADLER

LJUBLJANA, Sodna ulica 11

Brzojavi: Josta, Ljubljana.

Telefon (Interurban) 461.

I. JAX & SIN, LJUBLJANA GOSPOSVETSKA CESTA

priporoča svojo bogato zalogo

Pisalni stroji „Adler“

Vozna kolesa

Styria

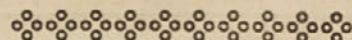
Dürkopp

Orožno kolo (Waffenrad)

Šivalnih strojev

Ceniki zastonj in franko.

za rodbino in obrt.

„MERA KL“

MEDIĆ, RAKOVIĆ & ZANKL

Tovarna kemičnih in rudninskih barv in lakov

Podružnica: MARIBOR. Centrala: LJUBLJANA.

Skladišče: NOVI SAD.

Ljubljana: TELEFON 64.

Brzojavi: MERA KL.

Ljubljana: Poštni predal 120.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode.
Priznana najboljša in zanesljiva kakovost
barve za obleke, vse vrste barv, suhe
in oljnate, mavec (Gips), mastenec (Fe-
dervais), strojno olje, karbolinej, steklar-
ski in mizarski klej, pleskarski, slikarski
in zidarski čopiči, drugi v to stroko
(18) spadajoči predmeti.

Delniška glavica:
K 20,000.000—

Slovenska eskomptna banka

(50)

Rezervni zakladi:

K 6,500.000—

Podružnice: Novo mesto,
Rače, Slovenjgradec.

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica št. 1.

Telefon št. 146, 458.

Brzojavke: ESKOMPTNA.

= Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje. =